ZAGREB – LJUBLJANA

Prijateljstvo med šolama

Že vrsto let je osnovna šola Borisa Kidriča pobratena z osnovno šolo Josipa Račića iz Zagreba. Vsa ta leta nas veže prisrčen prijateljski odnos.

Tako so nas tudi letos ob dnevu šole obiskali vrstniki in njihovi učitelji s pobratene šole iz Zagreba. Za njihov obisk smo se pripravljali že nekaj tednov. Ko so prišli, smo jih lepo sprejeli in jih z namenom, da jim razkažemo košček Slovenije, popeljali na grad Bogenšperk. Ob tej priložnosti smo seveda pripravili tudi proslavo, ki je ob strokovni pomoči ravnatelja in nekaterih tovarišic izredno uspela.

Vrstnike iz Zagreba so sprejeli učenci, ki so se že prej javili, in jih pogostili ter jim po želji tudi razkazali Ljubljano. Proti večeru smo pripravili za goste in za učence ples, učitelji pa so bili pogoščeni v zbornici. V poznih urah so gostje zapustili Ljubljano in s težkim srcem smo se poslovili od njih. Dan je uspel, ker smo bili v celoti dobro pripravljeni in ker je bila predvsem organizacija izvrstna.

Zopet pa smo se srečali v Zagrebu, kjer so učenci in delavci osnovne šole Josip Račić praznovali svoj praznik. Zgodaj zjutraj smo se še vsi zaspani zbrali pred šolo. V avtobusu je vladalo prijetno vzdušje. Pred šolo so nas pričakali učenci osnovne šole Josip Račić in nam zaželeli dobrodošlico. V poučni dan izleta je spadal ogled muzeja Vladimira Bakarića. Ko smo se vrnili v šolo, so nas gostitelji odpeljali domov in nam vsak na svoj način krajšali čas.

Proti večeru je bila na sporedu proslava. Učenci osnovne šole Josip Račić so nam pripravili zelo zanimiv program. Proslava se je končala z menjavo daril med obema šolama, nato pa smo učenci odhiteli na ples, pripravljen v bližnjem disku. Plesu je sledilo težko slovo od prijateljev in odpeljali smo se proti Ljubljani.

V avtobusu smo se pogovarjali o preživetem dnevu in našem prijateljstvu s pobrateno šolo:

Jelena: »Obiskovanje učencev iz ene in druge osnovne šole se mi zdi prima. V Zagrebu sem že bila in upam, da bom šla tudi drugo leto.«

Klavdija: »Po mojem je ta povezava zelo dobra, ker spoznaš veliko novih prijateljev.«

Renata: »Tudi lansko leto sem bila v Zagrebu in bilo mi je zelo všeč. *Spoznala sem dosti prijateljev, organizacija je bila* dobra in Zagrebčani so bili gostoljubni. Še posebno prijetno je bilo na plesu.«

Irena: »Zdi se mi dobro, ker lahko skleneš prijateljstvo z zagrebškimi vrstniki in se seznaniš z njihovim življenjem v prostem času. Ob obisku pri njih se seznaniš z lepotami hrvaških krajev in njihovimi znamenitostmi. Upam, da to prijateljstvo ne bo trajalo samo tako dolgo, dokler smo v osnovni šoli, ampak dlje.«

Gregor: »Učenci z obeh šol bi se morali srečevati večkrat na leto. Tudi na plesu je dobro. Moti me le, da gosti tako hitro odidejo.«

Šolska skupnost učencev
OŠ BORISA KIDRIČA

PRIZADEVNO VADIJO

Pihalni orkester godba Bežigrad praznuje letos petletnico ustanovitve. Orkester, ki šteje 45 članov, vodi Dušan Nedovič. Godba redno in prizadevno vadi in se pripravlja za nastope.

Kisli priokus o pravici odločanja

Kam s podarjeno knjižnico pokojnega dr. Franceta Škerla

Pred letom in pol je naš časopis Zbor občanov sporočil novico, da je pokojni dr. France Škerl zapustil knjižnico s 4.000 knjigami, sedanjemu območju nekdanjih vasi Stožice, Ježica in Mala vas, kjer so zdaj 4 krajevne skupnosti (KS Ježica, KS 7. september, KS Urša Zatler in KS Stožice). Na tem območju je namreč France preživel svojo mladost, tu je doštudiral, se leta 1941 vključil v OF slovenskega naroda in odšel v partizane. Leta 1942 je Posavcem – katoličanom poslal pismo, ki mu po originalnosti ni enakega v zgodovini vstaje slovenskega naroda. Pisal je o OF in beli gardi, o pravi in zgrešeni opredelitvi. Njegovo pismo je v celoti objavljeno v knjigi Ljubljansko Posavje v ljudski revoluciji (Miha Čerin, 1982).

Škerlovo posmrtno darilo je v Ljubljani močno odjeknilo. Prvič zato, ker se za tako pomembna darila redko kdo odloča in drugič zato, ker knjižnice ni poklonil kakšni ljubljanski ustanovi, npr. Inštitutu za zgodovino delavskega gibanja, kjer je bil, kot zgodovinar in avtor pomembnih knjig slovenske zgodovine, zaposlen. V občini Bežigrad so tedaj vsi, ki imajo kaj opraviti s kulturo, staknili glave, da bi našli prostor in denar za otvoritev nove knjižnice s podarjenimi knjigami. Na roko, kot pravimo, jim je šel pravkar sprejeti petletni družbeni plan občine, ki je predvideval pridobitev novih prostorov za povečanje obstoječe knjižnice v soseski BS-7. Na toko je šla tudi občinska oziroma kulturna skupnost mesta Ljubljane, ki je predvidela sredstva za opremo in najemnino novih knjižnih prostorov v naselju BS-7. Sestali so se tudi predstavniki obeh KS v naselju BS-7, to je KS Urše Zatler in KS 7. september (21. 5. 1986), ki so izrazili željo, da naj se prostore za večjo oziroma, s Škerlovimi knjigami povečano knjižnico zgradi severno od Ruskega carja, kjer bo nov zdravstveni dom. Toda novogradnjo bi morda lahko planirali le v novem petletnem planu občine, v sedanjem pa je, žal, planirana le »pridobitev« novih prostorov.

In zopet nam je nekaj šlo »na roko«. Zvedeli smo, da je v jeseni leta 1987 ne bo več dovolj otrok za vrtec na Bratovševi ploščadi 30, da bo vrtec ukinjen. Prostori tega vrtca bi bili idealni za novo veliko in sodobno knjižnico., Kakšna sreča! Kdo vse se ni opredeljeval o tem vprašanju in prosil KS Urško Zatler in 7. september naj sprejmeta tako rešitev. Individualne izjave posameznih funkcionarjev obeh krajevnih skupnosti so bile pozitivne in nekaj časa je kazalo, da bomo po letu dni in pol vendarle lahko šli k vdovi pokojnega Škerla in knjige prevzeli. Toda pisne privolitve ni in ni hotelo biti. Potem je prišlo do kadrovskih sprememb v krajevnih svetih in kaj kmalu tudi odgovor. Junija meseca letos je občinski komite za družbene dejavnosti iz KS 7. september dobil kratko pisno pojasnilo, da se bosta KS 7. september in Urška Zatler iz dosedanjih, najetih prostorov preselili v prostore, kjer je bil vrtec, knjižnica pa bo ostala tam kjer je. Niti ene same besede o knjigah dr. Franca Škerla, torej o zadevi, zaradi katere se je pravzaprav pred letom dni in pol sprožilo dogovarjanje. Kakšno sprenevedanje?

V prostorih, kjer bi lahko bila sodobna knjižnica, ki bi poleg izposoje knjig imela čitalnico, prostor za pripovedne in glasbene kasete, prostor za videokasete in še kaj, so zdaj pisarne in sejne sobe. Skupaj zavzemajo 267 m², pod njimi, v kleti, pa je za organizacije in družbeno aktivnost še 267 m² prostora.

Zdaj sta »krajevni skupnosti« v svojem objektu in jima ne bo več potrebno plačevati najemnine. Tako so se odločili tudi zato, ker jih je novi način financiranja dejavnosti krajevnih skupnosti prizadel. Imata sicer še druge svoje prostore, na Glinškovi ploščadi, velikosti 90 m², toda tiste oddajata v najem UNISU. Tudi sedanji prostor knjižnice, na Bratovševi ploščadi 32, v velikosti 34 m² je njun in zanj knjižnica plačuje najemnino.

Šeststo petdeset kvadratnih metrov prostorov je njunih in njuna je pravica odločanja za kaj se bodo uporabljali. Odločali so se, kot so napisali »z vso kritičnostjo in odgovornostjo«. Niso napisali zakaj so se tako odločili, zakaj ne morejo rešiti tudi vprašanja knjig dr. Škerla oziroma večje knjižnice. Kako in katerega naj priča gola ugotovitev o kritičnosti in odgovornosti, če so se pravemu odgovoru izognili, če so se izognili predlogu o tem, kje naj bi bila večja, s srednjeročnim družbenim planom občine predvidena knjižnica v naselju BS-7, ki bi rešila tudi *vprašanje knjig dr. Franca* Škerla.

Mislim, da se sveta obeh krajevnih skupnosti nista odločala forumsko, da sta predhodno *poizvedela za mnenje prebivalcev* soseske BS-7, ki so pri kvadratnih metrih svoje stanovanjske površine plačali tudi prostore, ki so zdaj last obeh krajevnih skupnosti. Sploh ne verjamem, da se 1000 članov knjižnice na Bratovščevi ploščadi, ki si letno izposodijo 20.000 knjig, ni ogrelo za to, da bi v prostorih vrtca dobili večjo sodobno knjižnico, z okrog 9.000 knjigami. Zdaj je knjižnica v kletnem prostoru pa še premajhna je.

Pa kaj, lastnik je odločil! Gospodarjenje in finance so odrinile razum, ki veleva, da je knjiga največja vrednota razvoja in plemenitenja ljudi – družbe. Mladina s knjigo je naša prihodnost. Mi pa se odločamo za pisarne in sejne sobe v najlepših prostorih.

To grozdje je kislo! Pa kaj, pravico imamo.

STANE KOMAN

Korak za korakom v pravo smer

V Ljubljano na Titovo 133
v **salon marles**

vsak dan od 8. do 19. ure,
ob sobotah od 8. do 13. ure.

V SALONU MARLES:
STANOVANJSKA OPREMA in
MONTAŽNI OBJEKTI

● nasveti ● informacije ● nakupi

Lahko nas tudi pokličete:
☎ (061) 372-537

Obvestilo bežigrajskega Doma starejših občanov

Po poletnih počitnicah ponovno pričenjamo z vrsto interesnih dejavnosti, namenjenih vsem starejšim občanom, ki *žive na svojih domovih, kakor tudi tistim, ki se šele pripravljajo* na upokojitev. Dejavnosti so deloma družabnega in deloma preventivnega značaja. Naj vam naštejemo nekatere:

● **rekreacija** pod vodstvom fizioterapevta: vsako sredo od 15.30 do 16.30 ure. Vodi višja fizioterapevtka Špela Sašek.

● **ročna dela** in družabna srečanja ob njih: vsak četrtek od 15. do 17. ure. Tehnike šivanja vam bo posredovala šivilja doma Biserka Kotar, tehnike makrameja pa stanovalka doma Marija Žvan. Tu gre tudi za izmenjavo vaših izkušenj pri ročnem delu.

● **zdravstvena predavanja:** vsako prvo sredo v mesecu ob 9.30 uri. Organiziramo jih skupaj z Zdravstvenim domom Bežigrad, od koder so tudi predavatelji. Po predavanjih je možna kontrola pritiska.

● **kontrola pritiska** in patronažni posvet: vsako tretjo sredo v mesecu od 10. do 11. ure. Pritisk merijo višje medicinske sestre Zdravstvenega doma Bežigrad.

V avli doma so tudi stalne slikarske razstave najrazličnejših umetnikov. Razstave si lahko ogledate vsak dan.

Če vam te dejavnosti ne zadoščajo in želite svoj čas koristno izrabiti še na druge možne načine, se obrnite na Univerzo za tretje življenjsko obdobje, ki ima sedež v Domu starejših občanov Marija Draksler-Marjana, Bjedičeva 15, Ljubljana Šiška ali pa na vaše društvo upokojencev.